

for at indtage arealer af en landbrugsejendom til *tilplantning* (§ 1, nr. 7).

Lovens bestemmelser bygger i væsentlig grad på forslag, som et flertal af landbokommissionens medlemmer har tiltrådt, og som er angivet i kommissionens 8. betænkning af 18. december 1969.

Ministeren bemærkede i sin fremsættelse, at landbrugsloven af 1967 åbnede bedre muligheder for en strukturtilpasning af landbrugsbedriftstørrelser gennem en liberalisering af sammenlægnings- og samdriftsbestemmelserne. Der var senere fortsat sket en tilpasning i retning af færre og større landbrugsbedrifter som en naturlig driftsmæssig og økonomisk udvikling inden for landbrugerhvervet. En yderligere udvikling i denne retning måtte anses sandsynlig også under hensyn til den svigtende tilgang af nye landmænd til erhvervet. Der var for ministeren ingen tvivl om, at der også i fremtiden ville være behov for alle brugsstørrelser, men han havde dog anset det for nødvendigt at søge loven yderligere liberaliseret.

Ministeren kom endelig ind på spørgsmålet om, i hvilken udstrækning landbrugsministeriet skal tillade ophævelse af landbrugspligt på arealer, der ikke længere på rentabelt grundlag kan dyrkes under en landbrugsejendom eller henlægges til anden landbrugsejendom. Her opstod en konflikt mellem de rene landbrugsmæssige interesser og planlægningsinteresser. Set udfra en bredere samfundsmæssig betragtning kunne det nok vække betænkelighed at tillade, at sådanne arealer blev fritaget for landbrugspligt. Ministeren fandt, at problemet måske mest naturligt kunne løses af planlægningsmyndighederne.

Lovforslaget fremsattes samtidig med de nærmest følgende sager: *forslag til lov om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m. m.*, *forslag til lov om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger* og *forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd*. Forslagene behandlede til dels sammen i folketinget og henvistes til samme udvalg, hvortil i øvrigt også henvistes det side 257 omtalte *forslag til lov om fastsættelse af kapitelstakster*.

De tre førstnævnte lovforslag behandlede sammen med nærværende lovforslag ved 1. behandling. Forslagene fik tilslutning fra ordførerne med undtagelse af VS og DK. De gav anledning til, at partierne trak deres principielle synspunkter vedrørende landbrugsforhold op. *Kjær Rasmussen* (VS) kunne ikke være med til at hjælpe landbruget på det nuværende grundlag, hvor der foregik en udpumpning af penge fra statskasse og forbrugere til landbruget, uden at et eneste problem løstes. *Hanne Reintoft* (DK) karakteriserede lovforslagene som bureaukratiske forslag, der ikke tog hensyn til de enkelte landmænds interesser.

I den af udvalget tidligere afgivne betænkning over bl. a. *forslag til lov om statens udlån til jordbrugsmæssige formål* (se om denne sag